

at man forlanger, at Selskabet skal have Materiel tilstede for den Million, som det faar Lov til at anvende til Anskaffelse af Materiel. Hvis det erede Medlem havde nogen Indvending derimod, og naar det erede Medlem ønskede, at vi skulde slaa ind paa andre Veie, saa turde jeg finde, at det havde været rigtigst, at det erede Medlem havde stillet Vndringsforslag om at forandre Bestemmelsen netop under Henviisning til, at dette er eneste Behandling, og at denne Sag maa være afsluttet, naar den har været i Fællesudvalg. Det forekommer mig ikke at være nogen ubillig Forbring, at man, naar man ønsker Forandringer i Lovforslaget foretagne ved eneste Behandling, og man ønsker at gjøre Indvendinger mod et Lovforslag, der foreligger nstagtigt i den Skikkelse, i hvilken Landstinget vedtog det ved den foregaaende Behandling, at man da ogsaa gjør det muligt at foretage saadanne Rettelser, forsaavidt man overhovedet lægger Vægt derpaa. Dette synes mig, at de foregaaende Forhandlinger turde have indeholdt Opfordring til.

Brod: De Forhandlinger, der have fundet Sted her i Thinget om det foreliggende Lovforslag, have stedsse gjort det Indtryk paa mig, at det var Landstinget virkelig Ønske, at nogle af de Baner, som omhandles i Lovforslaget, maatte komme til Udførelse. Jeg tror ikke, at dette vil være muligt, hvis vi følge den erede 1ste Landstingsmand for 2den Kreds (Haffner), thi jeg holder mig fuldt forvisset om, at der ikke blot er eet, men flere af de Vndringsforslag, som den høitærede Indenrigsminister har stillet, der nødvendigvis maa optages, hvis vi skulle vente at faae nogen af disse Baner. Den Bane, der altid mest har interesseret os, den, der stedsse har ligget os Alle mest paa Hjerter, er jo Havnebanen. Der er nu ved Behandlingen i det andet Thing, ved den sidste, eneste Behandling, som Lovforslaget har været underkastet, taget en Bestemmelse i § 1 under Nr. 2, hvor denne Bane omhandles, der efter min Mening gjør det saa godt som umuligt, at denne Bane kan tænkes realiseret i den nærmeste Fremtid. Det er den Bestemmelse, der gaar ud paa, at Banen skal sættes i Forbindelse med den vestjællandske Jernbane langs med den tidligere Jernbanelæmning fra Vigerslev forbi Valby. Den høitærede Indenrigsminister har meddelt Thinget, at det sjællandske Jernbaneselskabs Direction ikke i Dieblirket skal tænke paa at føre nogen Jernbane i denne Retning, men selv bortset herfra, kan jeg ikke tro, at det høie Landsting vil paalægge det sjællandske Jernbaneselskab den ubetingede Forpligtelse at bygge en Jernbane, som den maaftke ikke tænker paa, og derved udsætte hele Havnebanen for ikke at blive realiseret. Denne skal efter Lovbestemmelse føres fra Kjøbenhavn's Banegaard over Vesterbro. Det vide vi er forudsat fra alle Sider, det indeholder Lovforslaget Afgang til, det vil ske. Det har —

og deri har den høitærede Indenrigsminister fuldkommen Ret — under alle de Behandlinger, som Lovforslaget har været underkastet, tre Behandlinger i dette Thing og tre i det andet Thing, altid været forudsat, at i Fremtiden kunde denne Forbindelse ogsaa ske paa anden Veie, nemlig enten ved en Tunnel eller — og det er denne Bane, der her er Spørgsmaal om, — ved at der anlægges en Jernbane langs med den tidligere Jernbanelæmning fra Vigerslev forbi Valby. Dette har imidlertid tidligere kun været fakultativt, man har altid kunnet gjøre sig Raad om, at selv om ikke denne Forbindelse kom i Stand, fik man dog en Havnebane, men nu skal det være en Forpligtelse, at denne Jernbane fra Vigerslev forbi Valby skal udføres, og derved udsættes hele Havnebanen for Fare. Jeg tror ikke, at det høie Thing kan finde det rigtigst ikke at vende tilbage til det Standpunkt, som det under tre Behandlinger i Overensstemmelse med Folkethinget hidtil har staaet paa. Den erede Landstingsmand for 2den Kreds har megetlig Ret i, at det af den høitærede Indenrigsminister under Nr. 3 stillede Vndringsforslag bringer noget Nyt frem; men jeg tror dog, at alle de øvrige af den erede Indenrigsminister stillede Vndringsforslag kun gaa ud paa, saaledes som han sagde, at føre Lovforslaget ordret tilbage til den Skikkelse, det havde ved Boteringen her i Landstinget ved 3die Behandling den 24de Februar. Jeg tror, som sagt, at det maa siges, at det af den erede Indenrigsminister til § 3 under Nr. 3 stillede Vndringsforslag gaar ud paa at tilvejebringe en Forandring, men det er kun en ret og slet Formforandring. Det er ganske sandt, at saaledes som Lovforslaget forelaa og foreligger — thi i saa Henseende er der ingen Forandring foregaaet ved Folkethingets eneste Behandling — ser det ud, som om det sætter en ubetinget Forpligtelse for Kommunen til at afstaa Jernbanelæmningen under alle Forhold, hvis Havnebanen skulde komme istand; men den erede Landstingsmand vil vistnok give mig Ret i, at under alle vore Forhandlinger har det været en naturlig Forudsætning, at denne Afgivelse af den gamle Jernbanelæmning kun skulde finde Sted; hvis det sjællandske Jernbaneselskab vilde benytte denne Dæmning til sin Havnebane. Det har uden den ringeste Modsigelse ogsaa utrykkeligt været udtalt i det andet Thing, at dette har været Forudsætningen for alle Forhandlinger. Derved bliver Indenrigsministerens Vndringsforslag under Nr. 3 til § 3 en simpel Redaktionsforandring; i det Besentlige er den slet ikke Andet. Jeg interesserer mig megetlig mest for Havnebanen og maa derfor opfordre Thinget til ubetinget at stemme for Indenrigsministerens Forslag under Nr. 2 til § 1. For Hellerupbanen ved det erede Thing, at jeg ikke i samme Grad interesserer mig, og jeg har som Grund dertil, at jeg veed, at det Selskab, for hvilket jeg har den